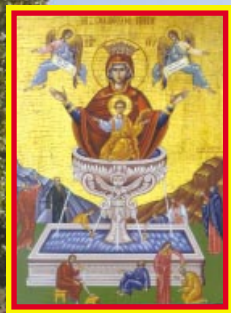




ΠΑΡΗΓΟΡΓΩ
ΤΕΛΟΣ
Τοχ. Γραφείο
Μικροαποστολής
Αριθμός Δέματος
2



η Βίτωλη

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΙΤΩΛΙΩΤΩΝ «Η ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ»
ΕΤΟΣ 17° • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 67 • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΙΤΩΛΗ 35011 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2014

Η γέννηση του Χριστού και ο Άνθρωπος

Υπάρχει ο αισθητός κόσμος, που αποτελείται από όλα τα κτίσματα του Θεού. Μεταξύ αυτών είναι και ο άνθρωπος, ο οποίος παρασύρεται πολύ εύκολα από τρεις διεστραμμένους έρωτες: α) Τον έρωτα του πλούτου, β) Τον έρωτα των ηδονών και γ) Τον έρωτα της δόξας.

Η επιθυμία της σάρκας, των οφθαλμών και η αλαζονεία της ζωής του είναι να κατακτήσει όλα τα υπάρχοντα του κόσμου. Ο πονηρός αυτός άνθρωπος είναι ο μεγάλος εχθρός, που ο ενσαρκωμένος λόγος του Θεού, η γέννηση του Ιησού Χριστού, ήλθε να πολεμήσει στη γη. Πρώτα με το σιωπηλό παράδειγμά του και ύστερα, στον κατάλληλο καιρό, με τον λόγο και τη διδασκαλεία του. Πρώτα πολεμάει με τη φτώχεια του τον παράλογο έρωτα του πλούτου.

Ο άνθρωπος νομίζει ότι έχει όφελος στα πρόσκαιρα αγαθά, γι' αυτό ξεδεύει όλο το χρόνο, που του έδωσε ο Θεός, στο να τα αποκτήσει ή να μη τα χάσει, ενώ αδιαφορεί για τα αγαθά της αιώνιας ζωής. Ο προαιώνιος Λόγος και Υιός του Θεού κατεβαίνει από τον ουρανό στη γη, για να τον λυτρώσει από την πλάνη του αυτή και να ξεριζώσει από τη καρδιά του, τη καταραμένη ρίζα όλων των κακών, τη φιλαργυρία, όπως την ονομάζει ο Απόστολος Παύλος «Ρίζα πάντων των κακών η φιλαργυρία». Αυτός που διαμοιράζει τα πλούτη και τους θησαυρούς της παρούσας και της μέλλουσας ζωής, ο Ιησούς Χριστός, ταλαιπωρήθηκε πάρα πολύ για την αγάπη του προς τον άνθρωπο. Γεννήθηκε στο πτωχότατο σπήλαιο και στη πιο φτωχική φάτνη, όπου θα βρεις μεγάλη έλλειψη από όλα τα αναγκαία για μια γέννηση. Γεννήθηκε σε τόπο ακάλυπτο, κατά την ώρα του μεσονυκτίου, μέσα στη καρδιά του χειμώνα, μόνος με μόνη τη μητέρα του και τον Ιωσήφ. Χωρίς σκεπάσματα, χωρίς ζεστά φαγητά, χωρίς φωτιά, χωρίς στρώμα, χωρίς τη βοήθεια κάποιου και όλα αυτά γιατί δεν βρήκαν μέρος σε πανδοχείο, ενώ όλοι οι συμπατριώτες, που πήγαν να απογραφούν στη Βηθλεέμ, ήταν καλά εφοδιασμένοι, αναπαυμένοι και φιλοξενούμενοι μέσα σε σπίτια. Ο Ιησούς Χριστός δεν ντρέπεται για τη φτώχεια του, αλλά μάλιστα κάνει και επίδειξη της φτώχειάς του. Φωνάζει τους αγγέλους από τους ουρανούς και καλεί τους ποιμένες από τους αγρούς και τα χωράφια, για να τον προσκυνήσουν σ' εκείνη τη κατάσταση, τη τόσο ανεφοδιαστή και πτωχική, σ' εκείνο το θρόνο μιας φτωχικής φάτνης και σ' εκείνη την αυλή ενός πενιχρότατου σπηλαίου.

Έτσι λοιπόν διδάσκει με το παράδειγμά του να ζητάει ο άνθρωπος πρώτα τη βασιλεία του Θεού και να καταφρονεί όλα τα αγαθά της γης σαν ασήμαντα και προσωρινά. «Να ζητάτε πρώτα τη βασιλεία του Θεού και τη δικαιοσύνη του» (Ματθ. 6,33). Είναι αλήθεια όμως ότι ο άνθρωπος δεν είναι υποχρεωμένος να είναι ούτε



πάμπλουτος, ούτε πάμφτωχος, είναι όμως υποχρεωμένος να υπολογίζει τόσο λίγο τα πλούτη και τα χρήματα, ώστε γι' αυτά όλα μαζί να μη παρακινηθεί ποτέ να παραβεί κάποια εντολή του Θεού.

Ο Ιησούς Χριστός γεννήθηκε και ήλθε να πολεμήσει και τον παράλογο έρωτα των απολαύσεων, των ηδονών με τις λύπες και τους πόνους που δοκίμασε. Ο άνθρωπος δεν πιστεύει πως υπάρχει άλλη απόλαυση, παρά μόνον εκείνη των αισθήσεων. Δεν τις κυβερνά, αλλά αφήνει τον εαυτό του με τέτοιο τρόπο, ώστε να φέρεται σαν ένα παράλογο όν και να πλανιέται από αυτές (ηδονές). Τρέχει χωρίς χαλινάρι σε όλες τις παρανομίες για να χαίρεται. Ζητά την ηδονή μέχρι τέλος και την θεωρεί έντιμη, μολονότι τη βρίσκει μέσα στις μεγαλύτερες ατιμίες και ακαθαρσίες. Ο Υιός του Θεού συμπάθοντας αυτήν την τυφλότητα, ήλθε για να νικήσει και να θεραπεύσει αυτό το μεγάλο σφάλμα. Γι' αυτό, ενώ μπορούσε να γεννηθεί με ένα σκληρό σώμα τέλειου άνδρα, θέλησε να γεννηθεί με ένα απαλό σώμα βρέφους, για να αισθανθεί τον πόνο και να υποφέρει περισσότερο. Θέλησε να υποφέρει όλα τα βάσανα και τις οδύνες της νηπιακής ηλικίας, σαν να μη είχε τη χρήση του λογικού. Μεγαλώνει και λαμβάνει ένα σώμα πολύ απαλό, πολύ λεπτό και τρυφερότατο, που να μπορεί να δέχεται όλες τις αισθήσεις, όλους τους πόνους, όπως και το πέλαγος δέχεται όλους τους ποταμούς. Γι' αυτό, λοιπόν, αμέσως μόλις γεννήθηκε με την αφή δέχθηκε τη προσβολή της ψυχρότητας του αέρα και του υγρού σπηλαίου, με τη φωνή κλαυθ-

(Συνέχεια στη σελ. 6)



ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι της Βίτωλης, το Δ.Σ. του Συλλόγου των απανταχού Βιτωλιωτών, θα πραγματοποιήσει την κοπή της καθιερωμένης βασιλόπιττας στις **17 Ιανουαρίου 2015** ημέρα Σάββατο και ώρα 18:00 στα γραφεία του συλλόγου στη Βίτωλη.

Σας προσκαλούμε όλους να ανταλλάξουμε ευχές και να ευχηθούμε η νέα χρονιά να είναι ειρηνική και περισσότερο δημιουργική.

Κοινωνικά

Γεννήσεις

• Την 18-10- 2014 ο Δήμος Τουζλούδης και η Κωνσταντίνα Ιωαννίδη απέκτησαν ένα χαριτωμένο αγοράκι, εγγονάκι της Παγώνας Κατσαβριά και του Χρήστου Ιωαννίδη και δισέγγονο του Δημητρίου Κατσαβριά και της Κωνσταντίνας Χατζή-Κατσαβριά.

Να τους ζήσει.

Βαπτίσεις

• Ο Στεφανής Λάμπρος του Δημητρίου και η Παναγιώτα Σιώντη στις 22 Ιουνίου 2014, βάπτισαν στον Ιερό Ναό της Παναγίας της Προυσιωτίσης στον Τσακό Αγίας Παρασκευής το πρώτο τους αγόρι. Το όνομα αυτού «Αχιλλέας»

• Την 8-11-2014 ο Θωμάς Ζούμπρος το γένος Αντωνοπούλου και η Δέσποινα Ζαργκλή βάπτισαν το δεύτερο παιδί τους, στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Νέας Κηφισιάς. Το όνομα αυτού «Ευστράτιος»

Τους ευχόμαστε να τους ζήσουν.

Γάμοι

• Στις 5 Ιουλίου 2014, στον Ιερό Ναό των Αγίων Αποστόλων στο Λαγονήσι Αττικής, ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου ο Στεφανής Λάμπρος του Κωνσταντίνου και της Ελένης και η Μαρίνα Σουλδάτου του Αθανασίου και της Γεωργίας.

• Στις 5 Οκτωβρίου 2014, στον Ιερό Ναό της Ζωοδόχου Πηγής στο χωριό μας, ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου η Λιάνα Καλογήρου του Βασιλείου και ο Γεώργιος Μπλούκας.

Ο σύλλογος απανταχού Βιτωλιωτών τους εύχεται να ζήσουν ευτυχισμένοι.

Μνημόσυνα

• Την 4-10-2014, στον Ιερό Ναό της Ζωοδόχου Πηγής στο χωριό μας τελέσθηκε το 40ημερο μνημόσυνο της Ευαγγελίας Βλαχώνη.

• Την 15-11-2014 τελέσθηκε τριετές μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Γεωργίου Ευαγγ. Μπέλλη στον Ι. Ναό Γενεσίου Παναγίας Νικαίας.

• Την 26-11-2014, στον Ιερό Ναό της Ζωοδόχου Πηγής τελέσθηκε μνημόσυνο στη μνήμη της Μαρίας Καλλιώρα σύζυγος του Στέλιου Καλλιώρα.

Θερμά συλλυπητήρια.

ΞΑΝΘΗ Η. ΚΑΛΛΙΩΡΑ - ΚΟΥΡΑΒΑΝΑ
Ψυχολόγος
Πτυχ/χος Παν/μίου Αθηνών
Μέλος Πανελληνίου Ψυχολογικού Συλλόγου ΑΜ: 276
Φραντζόμυλος Φθιώτιδας • τηλ. επικ.: 6978168877
Δέχεται κατόπιν ραντεβού

Αρετή Δημ. Σκούρα

Δικηγόρος

Μ.Δ.Ε. Ευρωπαϊκού Ποινικού Δικαίου

Ακαδημίας 87 (8ος όροφος) • 106 78 - Αθήνα
τηλ. 210 3305179 - 210 3305184 • fax: 210 3302328 • κιν.: 6978 991741

ΗΛΙΟΑΚΜΙ
ΗΛΙΑΚΑ • ΘΕΡΜΑΝΣΗ • ΨΥΞΗ

ΤΣΟΚΑΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΥΔΡΑΥΛΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ - ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ
Τηλ. 22 360 23205 • Μακρακώμη Λαμίας

ΚτιριοΔόμηση
ΒΑΣΙΛΗΣ ΔΗΜ. ΘΡΑΨΙΜΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Δ.Π.Θ. - ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Ε.Μ.Π.

ΜΕΛΕΤΕΣ - ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΑΥΘΑΙΡΕΤΩΝ - ΔΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ - ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ
ΦΩΤΟΕΡΜΗΝΕΙΣ - ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΟΣΥΝΕΣ
ΑΝΑΔΑΣΜΟΙ - ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ - ΔΙΑΝΟΜΕΣ

www.ktiodomisi.gr
e-mail: vtthra@tee.gr

Πατρόκλου 30 - ΛΑΜΙΑ: 22310 39719
ΦΤΕΡΗ: 22360 92689 • ΚΙΝ. 6932-208074

Συνδρομές Δωρεές

Οκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2014

Μουτσώκος Κων/νος	15
Τσιρόπουλος Κων/νος	20
Χασιώτη Ιωάννα	10
Στεφανής Λάμπρος Ιωάννης	20
Μουτσώκος Ηλίας	20
Ξηρός Νικόλαος	30
Βλαχώνη Γεωργία	20
Φούκας Χρήστος	20
Φούκα Ευθυμία	15
Φούκα Βασιλική	15
Παπαδημητρίου Αθανάσιος	20
Στεφανής Λάμπρος Κων/νος	50
Κρέτσης Αθανάσιος	20
Παπακώστας Κων/νος	20
Ζούμπρος Θωμάς	10
Καλοπήτα -Συλαίου Στυλιανή	50
Παπαγιάννη-Μουτσώκου Βασιλική	20
Ζαγόρας Ευάγγελος	10
Ματζαβίνος Βασίλειος	10

Δωρεές

• Ο συγχωριανός μας Κωνσταντίνος Καλοπήτας του Ευαγγέλου προσέφερε στο συλλογό μας το ποσό των 200 ευρώ.

• Ο συγχωριανός μας Αριστείδης Νιώρας του Γεωργίου προσέφερε στο συλλογό μας ένα πλήρες σύστημα Ηλεκτρονικού Υπολογιστή και ένα σκάνερ.

Ο Σύλλογός εκτιμώντας ιδιαίτερα την προσφορά τους, τους ευχαριστεί θερμά που στηρίζουν την προσπάθειά μας στην υλοποίηση του έργου μας. Τους ευχόμαστε υγεία και κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Με εκτίμηση
Παναγιώτης Στεφανής
Πρόεδρος ΔΣ

«Η Βίτωλη»

Τριμηνιαία ενημερωτική έκδοση
του Συλλόγου
των Απανταχού Βιτωλιωτών

Εκδότης:
Σύλλογος Απανταχού Βιτωλιω-
τών
Βίτωλη 35011

Υπεύθυνος Έκδοσης:
Πρόεδρος Συλλόγου
Απανταχού Βιτωλιωτών
Στεφανής Παναγιώτης
Τηλ. 2236071203

Email:
panos.stefanis@hotmail.com

Φίλε αναγνώστη

Η Εφημερίδα η Βίτωλη ως γνωστόν με απόφαση του Δ.Σ. διανέμεται δωρεάν. Συντηρείται και διατηρείται με τη δικιά σου συνδρομή. Πληρώνοντας τη συνδρομή σου συμβάλλεις στην καλύτερη προβολή του χωριού μας και των θεμάτων του Συλλόγου μας.

Μην παραλείπεις
να στέλνεις τη συνδρομή σου στη διεύθυνση του Συλλόγου ή να τη δώσεις σ' όποιο μέλος του Δ.Σ. Αν άλλαξες διεύθυνση ή τηλέφωνο παρακαλούμε ενημέρωσε το Σύλλογό μας.

Η «Β»

MINI MARKET

Φιάλες - Κάρβουνα
Μαργαρίτη Βασιλική
Αινάνων 60 • Μακρακώμη
Τηλ: 2236 300363



ΣΤΕΦΑΝΗ ΕΛΕΝΗ
Λογοθεραπεύτρια
Κιν.: 694 7827991
email: elinastefani@hotmail.com

γραφικές
TEXNΕΣ
ΜΠΕΛΛΗΣ
Εκτυπώσεις
ψηφιακές & offset
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΙΔΗ 3 • ΛΑΜΙΑ
Τηλ. & fax: 22310 46619
e-mail: bellisk@otenet.gr
www.bellis-print.blogspot.gr

Κρίσεις - Απόψεις - Προτάσεις - Σχόλια

του Δημ. Σκούρα

➔ Θυμάμαι όταν ήμουν παιδί ονειρευόμουν ξύπνιος και κοιμισμένος, τα Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά, νόμιζα ολόκληρη η χρονιά, είχε συμπυκωθεί το ενδιαφέρον σε εκείνο το μαγευτικό δεκαπενθήμερο των Χριστουγέννων και του Αγίου Βασιλείου. Ο κόσμος δε ζούσε στη σημερινή καταναλωτική κοινωνία. Ήταν ένας κόσμος που είχε βγει από πόλεμο, ζούσε ένα διχασμό, ήταν φτωχός, φοβισμένος, πεινασμένος. Δεν ξέραμε τότε από γιορτές γενεθλίων, η ζαχαρένια τούρτα και τα κεράκια στη μέση ήταν άγνωστα σε μας. Εμείς τα αγόρια παίζαμε μπάλα που φτιάχναμε μόνοι μας από παλιοκούρελα. Φάνταζε στα μάτια μας τόσο, που καμιά μπάλα δερμάτινη δεν φαντάζει στα μάτια χορτασμένων μπουχτισμένων παιδιών του σήμερα. Και τα κορίτσια είχαν κούκλες πάλι από παλιόπανα. Κούκλες που κάποια γιαγιά τις είχε φτιάξει. Γιατί Θεέ μου, είχαμε τότε και γιαγιάδες! Γιαγιάδες που μας κανάκευαν, μας πρόσεχαν, μας έφτιαχναν φανταχτερά παιχνίδια και μας έλεγαν παραμύθια. Και βέβαια εύκολο ήτανε με δυο καλάμια να κάνουμε τσιλίκι, με μια κιμωλία να φτιάξουμε τετράγωνο στον ίσιο δρόμο και να παίξουμε κουτσό κ.ο.κ. Αυτά ήταν τα καθημερινά μας παιχνίδια. Γιατί ο αγαπημένος άγιος των παιδιών, ο Άγιος Βασίλης θα έφερνε το «έξτρα» να πούμε το ονειρεμένο, το φανταστικό, το δώρο το δικό του. Αλλά έπρεπε να κάνουμε υπομονή μέχρι τις γιορτές. Αναστενάζαμε, μετρούσαμε τους μήνες, πόσοι μας μένουν μέχρι τότε. Λοιπόν σαν ήμουν παιδί ονειρευόμουν ξύπνιος και κοιμισμένος τα Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά. Η ατμόσφαιρα άλλαζε στο σπίτι. Ασπρίσματα, καθαρίσματα, γλυκά φτιαγμένα από τη μητέρα, κουραμπιέδες με το αμύγδαλο που σπάζαμε εμείς τα παιδιά, μελομακάρονα, μπακλαβάς, Θεέ μου τι μυρωδιές. Μυρωδιές κι αναμονή. Νηστεύαμε, δεν τρώγαμε από τα γλυκά που ετοιμάζονταν. Αναμονή και παραμύθι. Γιατί η γιαγιά σαν παραμύθι μας μίλαγε για τα Χριστούγεννα. «Κι ήταν μια σκάλα. Και πάνω στη σκάλα ανεβοκατέβαιναν Άγγελοι. Άγγελοι με ασημένια φτερά, με μαλλιά σγουρά μεταξένια. Και τραγουδούσαν και ψέλνανε οι άγγελοι», συνέχιζε η γιαγιά καθώς πασπάλιζε με άχνη ζάχαρη τους κουραμπιέδες. Τι ψέλνανε γιαγιά; ρωτούσαμε. Το «επί γης ειρήνη», μας εξηγούσε η γιαγιά. Δηλαδή; Να, πως έφερε ο μικρός Χριστούλης την ειρήνη στον κόσμο, εξηγούσε η γιαγιά.

Θυμάμαι και νοσταλγώ. Σήμερα δεν υπάρχουν γιαγιάδες αυτού του είδους. Οι γιαγιάδες δεν μένουν μαζί μας, είναι μοντέρνες γιαγιάδες, που δεν ξέρουν να μιλούν για τα Χριστούγεννα, για τον Αη Βασίλη. Σε πολλά σπίτια δεν κάνουνε πια γλυκά. «Τι να τα κάνεις; Φασαρία είναι!» Υπάρχουν τα ζαχαροπλαστεία. Τα φύλλα των εφημερίδων μιλούν για Χριστούγεννα, άδεια από Χριστό. Η τηλεόραση έχει χορευτικά σώου και ανόητα νούμερα. Τις γιορτινές μέρες δεν τις λένε καν χριστουγεννιάτικες. Η οικογένεια χωρίζει, δε σμίγει. Οι γονείς πάνε εκδρομή. Τα μεγάλα παιδιά πάνε σε χριστουγεννιάτικα ρεβεγιόν. Και η «ειρήνη», μια λέξη - καραμέλα, βρίσκεται ξεκομμένη από το χορηγό της. Σέρνεται στους δρόμους, γράφεται σε πλακάτ, γίνεται σύνθημα, γίνεται το απολεσθέν αντικείμενο, γίνεται η παραστρατημένη κόρη, η χωρίς γονιούς, το έκθετο. Και ο ευρών αμοιφήσεται. Και ο Αη Βασίλης; Εκείνος εξακολουθεί όλη τη χρονιά να φτιάχνει δώρα. Δηλαδή, αν κρίνεις από αυτά που γέμισαν την αγορά και τις Βιτρίνες, ο Άγιος της αγάπης και της προσφοράς έγινε, ούτε λίγο ούτε πολύ, πολεμοκάπηλος. Κατασκευάζει τανκς, στρατιωτάκια, πυραύλους, πιστόλια. Τα πολεμικά παιχνίδια τα χρωνόμουν στον Αη Βασίλη και αυτός θαρρεί το τελευταίο βράδυ του χρόνου, θα φιλήσει το κάθε παιδί και θα του ψιθυρίσει: — Καλή χρονιά, παιδί μου! Η ατομική βόμβα που βλέπεις είναι δική σου. Λοιπόν σαν να ήμουν παιδί, ονειρευόμουν ξύπνιος και κοιμισμένος τα Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά. Τώρα θέλω να κλείνω τα μάτια μου και να ονειρευόμαι πως έπαιζα με εκείνη την πάνινη μπάλα μου, πως γύριζα για να δω το σωρό με τους άσπρους κουραμπιέδες, να μυρίσω τις ευωδιές, που πλημμυρίζουν όλα τα μέρη του σπιτιού, ν' ακούσω τη γιαγιά: — Και ήταν μια σκάλα. Μια χρυσή, ολόχρυση σκάλα. Κι επάνω της ανεβοκατέβαιναν Άγγελοι με ασημένια φτερά. Χριστούγεννα με Χριστό ποθώ να βρω μέσα στα όνειρά μου. Κι ο Αη Βασίλης αυτή τη χρονιά ας φέρει σ' όλο τον κόσμο υγεία, χαρά κι ευτυχία. και μια κούκλα. Μια κούκλα για τη μικρή μου εγγονή Νεφέλη. Να μη μιλά, να μην περπατά, δεν πειράζει. Μια κούκλα που θα χαμογελάει.

➔ Η «γουρνοχαρά» είναι ένα από τα σημαντικότερα χριστουγεννιάτικα έθιμα. Έτσι από παλιά όλες οι οικογένειες έκαναν τα πάντα για να έχουν το μεγαλύτε-

ρο χοίρο, δίνοντάς του να φάει αλεσμένο καλαμπόκι, πίτουρα, αποφάγια του σπιτιού, ζεστό νερό και αλάτι. Ήταν οι εποχές που οι οικογένειες εξέθρεφαν τα χοιρινά για το κρέας και το λίπος τους. Όταν μάλιστα η οικογένεια είχε πολλά μέλη, το γουρούνι έπρεπε να παχύνει πολύ, ώστε το λίπος του να είναι αρκετό. Η προετοιμασία για το σφάξιμο του γουρουνιού γινόταν με εξαιρετική φροντίδα, ενώ επακολουθούσε γλέντι. Άλλωστε το κρέας του γουρουνιού ήταν το μόνο κρέας που θα έτρωγαν για όλο το χρόνο. Για κάθε σφαγή μεγάλου γουρουνιού απαιτούνταν 5-6 άνδρες, εκτός των παιδιών, τα οποία περίμεναν να πάρουν τη «φούσκα» του γουρουνιού, να τη φουσκώσουν και να παίξουν μ' αυτή ποδόσφαιρο και άλλα παιχνίδια. Επειδή όμως η όλη εργασία είχε ως επακόλουθο το γλέντι και τη χαρά, γι' αυτό και η ημέρα αυτή καθιερώθηκε ως «γουρουνοχαρά». Όταν μάλιστα προσκαλούσαν κάποιον την ημέρα αυτή, δεν έλεγαν «έλα να σφάξουμε το γουρούνι, αλλά έλα, έχουμε γουρουνοχαρά. Η εργασία ήταν σκληρή και ο σφαγέας έπρεπε να είναι καλός τεχνίτης. Επίσης, το γδάρσιμο απαιτούσε χέρι δυνατό και τεχνικό για να μην κάνει τρύπες, δεδομένου ότι το δέρμα το χρησιμοποιούσαν και έκαναν τα λεγόμενα «γουρουνοτσάρουχα» που τα φορούσαν για όλο το χρόνο και προπαντός στα χωράφια. Μετά το γδάρσιμο, άρχιζε το κόψιμο του λίπους (παστού) για να γίνει έπειτα το κόψιμο του κρέατος σε μικρά κομμάτια. Το αλάτιζαν και το έβαζαν στην «κάδ'» (ξύλινος κάδος) για να το έχουν σαν ένα από τα κύρια φαγητά τους τις παγωμένες νύχτες του χειμώνα. Αφού τελείωναν όλες τις δουλειές, καταπιάνονταν ύστερα με το γέμισμα των λουκάνικων, για το οποίο έδειχναν ιδιαίτερη επιμέλεια. Το λίπος το λεγόμενο «παστό» το έκοβαν μικρά κομματάκια και το έλειωναν μέσα σε καζάνι, που έβραζε κάτω από μεγάλη φωτιά. Για να λιώσει το παστό, η νοικοκυρά πάσχιζε πραγματικά, επί 2-3 ημέρες ανάλογα με την ποσότητά του. Αφού άδειαζε το ρευστό λίπος στο δοχείο, έμειναν τα υπολείμματα, μικρά τεμάχια που όχι μόνο δεν τα πετούσαν, αλλά αποτελούσαν τους καλύτερους μεζέδες για όλους. Αυτά τα ροδοκοκκινισμένα, ιδιαίτερα ελκυστικά και γευστικά για πολλούς, ήταν οι «τσιγαρίδες». Το γουρουνίσιο κρέας γινόταν μαγειρευτό αλλά ο καλύτερος μεζές του ήταν η τηγανιά, μικρά κομμάτια χοιρινού στο τηγάνι με ρίγανη. Το λιωμένο

λίπος το έβαζαν σε δοχεία λαδιού και αφού πάγωνε, διατηρούνταν όλο το χρόνο. Οι κάτοικοι το χρησιμοποιούσαν όλο το χρόνο και σε όλα σχεδόν τα φαγητά. Υπήρχαν μάλιστα περιπτώσεις που πολλοί δεν το αντικαθιστούσαν με τίποτα. Ακόμα τοποθετούσαν μέσα στο λίπος κομμάτια βρασμένου κρέατος που το έλεγαν «καβουρμά». Ο καβουρμάς κρατούσε χωρίς να χαλάσει, μέχρι το καλοκαίρι. Ακόμα και το καλοκαίρι στα φαγητά τους χρησιμοποιούσαν λίπος, γιατί ήταν δική τους παραγωγή και επομένως φτηνό, σε αντίθεση με το λάδι που το αγόραζαν μισή ή μια οκά για να περάσουν δυο μήνες. Επίσης πολλές φτωχές οικογένειες δεν αγόραζαν καθόλου λάδι και δεν ήξεραν ποιο είναι το χρώμα του. Από το γουρούνι τίποτα δεν πήγαινε χαμένο. Τίποτα δεν πετούσαν. Με το κεφάλι, τα αυτιά και τα πόδια έφτιαχναν πατσά. Τον πατσά τον έβαζαν σε πιάτα, το άφηναν να παγώσει και έτρωγαν σχεδόν όλο το χειμώνα.

➔ Φίλες και φίλοι, αν υπάρχει κάτι στη ζωή μας που δεν τιθα-σεύεται, αυτό είναι η αέναη κίνηση του χρόνου. Το σήμερα γίνεται χθες εν ριπή οφθαλμού, και το αύριο σήμερα και χθες. Κι εμείς παρασυρόμεθα προς το τέρμα της πορείας μας, εκόντες άκοντες, παρακολουθώντας τα γεγονότα που περνούν από μπροστά μας, χωρίς αναστρέψιμη ελπίδα. Ο κόσμος θα ήταν διαφορετικός αν κάθε άνθρωπος θυμόταν τη θεία καταγωγή του κι ευθυγράμμιζε τη ζωή του με τις αρχές που απορρέουν από αυτή. Δυστυχώς όμως αυτό δεν συμβαίνει. Κάθε πρωτοχρονιά είναι συμβατική αφετηρία μιας νέας προσπάθειας. Κανείς ασφαλώς δε θέλει να ζει σ' ένα κόσμο παρακμής, αντιφάσεων αλληλοσυγκρουόμενων συμφερόντων, αδικίας και αμοραλισμού. Η κατάσταση δεν αλλάζει μαγικά και μηχανικά. Χρειάζονται να πολλαπλασιαστούν οι άνθρωποι που κάνουν αντίσταση. Που παραμένουν πιστοί στις παραδόσεις μας, στις αξίες μας, στην ιστορία μας και στους αγώνες μας. Πρέπει να σταθούμε όλοι όρθιοι στις επάλξεις και να μην ξεπουλήσουμε τα πρωτοτόκια μας. Να διδάξουμε στα παιδιά μας την αλήθεια, όπως την εβίωσαν οι αειμνηστοί πατέρες μας. Ο λαός ξέρει να υπερασπίζεται τα ιερά και τα όσιά του. Το έχει κατ' επανάληψη αποδείξει. Και θα το αποδείξει και πάλι. Αντίσταση κι ανάκαμψη. Για να ξαναβρούμε ό,τι έχουμε χάσει, για να υπερασπισθούμε ό,τι κινδυνεύει.

Χρόνια καλά, χρόνια πολλά καλή χρονιά.

Παλιές συνήθειες στη Βίτωλη

Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΩΝ ΣΠΙΤΙΩΝ ΤΗΣ ΒΙΤΩΛΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΜΟΡΦΗ

(Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο)

Για να περιγράψουμε τους τύπους των σπιτιών της Βίτωλης και των γύρω χωριών μπορούμε να αρχίσουμε από τα πιο απλά, δηλ. από τα μονοκάμαρα. Τα σπίτια αυτά ήταν κουζίνες ή αχυρώνες παλιότερα, αλλά όταν στην Κατοχή οι Γερμανοί έκαψαν το χωριό, ο καθένας χωριανός τσιτίτζε (=σκέπαζε με στέγη, τσιτατή) όπως-όπως όποιο κτίσμα μικρότερο του σπιτιού του βρισκόταν στην αυλή για ευκολία και ταχύτητα. Εκεί η οικογένεια έτρωγε, πλάγιαζε, θερμαινόταν και φυλασσόταν από τις καιρικές συνθήκες γενικώς. Η νοικοκυρά έψηνε στη γάστρα πίττες και έβαζε στο τρίποδο ή πυροστιά (εκ του πυρ-ός, πυρά + εστία) τη γανωμένη (=επιμεταλλωμένη με κασσίτερο) χαλκωπατένια κατσαρόλα, για να βράσει φασόλια, τραχανά ή καμμιά κότα σε μέρα γιορτής... Τώρα, βέβαια, δεν υπάρχουν στο χωριό σπίτια μονοκάμαρα.

Τα σπίτια που βλέπουμε σήμερα στο χωριό είναι δίπατα, δηλ. διώροφα και πέτρινα. Κάποια, όπου ο τόπος είναι πλαερός (=κατηφορικός, στην πλαγιά λόφου), χτίζονταν στεροφογάλαρα, δηλ. με τα δωμάτια

του ισογείου χωρίς τοίχο πίσω, με το ύψος των δωματίων να μηδενίζεται και να χρειάζεται πίσω-πίσω να σκύβεις ή μόνο να αποθηκεύεις κι όχι να μπορείς να σταθείς. Ένα μεγάλο σκαλοπάτι δημιουργούσαν μπαζώνοντας το πίσω μέρος του οικοπέδου και μετά ισοπεδώνοντας το και επίσης ισοπεδώνοντας το μπροστινό μέρος του οικοπέδου, το οποίο είχαν προηγουμένως σκάψει. Κατ' αυτόν τον τρόπο, για να μπει στο στεροφογάλαρο σπίτι, ανέβαινες μια πλαϊνή ράμπα και η είσοδος στο σπίτι γινόταν με λίγα σκαλοπάτια από ένα πίσω μπαλκόνι του πρώτου ορόφου. Το ισόγειο που έτσι είχε πρόσβαση μόνο από μπροστά, από το δρόμο, διέθετε μία ή δυο πόρτες, για να βάζουν οι χωριανοί τα σιτηρά και τα αποθέματα για τα ζώα και τους ίδιους.

Όλα τα δίπατα σπίτια του χωριού έχουν στον επάνω όροφο μια μικρή σάλα και δεξιά και αριστερά της άλλες δύο κάμαρες. Σπάνια η μία χρησίμευε ως κουζίνα ελλείψει υδραυλικών, σήμερα όμως αυτό είναι συχνό. Συνήθως κάποια ως και τη δεκαετία του '70 είχαν κουζίνα ανεξάρτητη

έξω στην αυλή. Οι κάμαρες, όπως και η κουζίνα, είχαν τζάκι. Μάλιστα το τζάκι της κουζίνας είχε και **παραστιά** (παρά την εστία, δηλ. τετράγωνο πεζούλι κάτω από το τζάκι από πέτρινες πλάκες), όπου οι νοικοκυρές έβαζαν τη γάστρα και έψηναν τις πίττες και το ψωμί. Εκεί στην κουζίνα είχαν το νεροχύτη, όπου έπλεναν τα πιάτα, τα ταψιά, τα κατσαρόλια και το νερό χυνόταν κατευθείαν έξω στη αυλή.

Στα δυο επάνω δωμάτια του σπιτιού υπήρχαν κρεβάτια, για να πλαγιάζει η οικογένεια και κανένας ξένος, που ερχόταν στο σπίτι. Στη σάλα, που λεγόταν και **μουσαφίρ οντάς**, από τα χρόνια της τουρκικής σκλαβιάς, είχαν τραπέζι και καρέκλες, για να καθίσουν οι συγγενείς και οι χωριανοί, όταν ήταν γιορτή. Στους εξωτερικούς τοίχους, όχι στις διαιρέσεις, έφτιαχναν το τζάκι ή **μπουχαρή**, όπως το έλεγαν παλιά, και έβαζαν επάνω ένα τζακόπανο κεντημένο στο χέρι, για να είναι ωραίο το τζάκι!

Συνήθως στα υπνοδωμάτια τα κρεβάτια βρίσκονταν από τη μια **αγκωνή** (=γωνιά) και από την άλλη, δηλ. δεξιά και αριστερά του τζακιού. Πίσω από την πόρτα είχαν το **γίκο**, ένα σωρό από σκεπάσματα καλυμμένον με άσπρο σεντόνι, αντί ... ντουλάπας. Εκεί έβαζαν τα τσόλια, τις βελόντζες, τις προβιές, τα χράμια, τα προσκέφαλα, τα τραγότσολα, τις μαντανιές, τις κουβέρτες πλεχτές και κεντητές, τα κεντήματα, όλα τα μάλλινα, κι αν το σπίτι είχε κορίτσι, και όλα τα προικιά του κοριτσιού. Στα δύο δωμάτια ύπνου είχαν ξύλινες κασέλες και **φουρτσέρια** (=μπαούλα). Εκεί βάζανε τις αλλαξιές, τα μαξιλάρια και τα μικρά κεντήματα και μαντήλια.

Τα δωμάτια του πρώτου ορόφου είχαν πάτωμα σανιδένιο. Όμως τα ισόγεια δωμάτια είχαν πάτωμα χωμάτινο, που η οικογένεια το επισκεύαζε **παλαμίζοντας** με λάσπη από χώμα και σβουινιά. Επάνω έστρωναν κουρελούδες και μαξιλάρια, για να καθίσουν σταυροπόδι. Τα χωρίσματα των δωματίων γίνονταν με **πλέχτη** (=πλέγμα φτιαγμένο από βέργες πλεγμένες μεταξύ τους) και σε μερικά σπίτια **πλέ-**

Κατσαβριά Παγώνα Φιλόλογος

χτης χώριζε την τσιτατή από τα δωμάτια, σαν ταβάνι. Πάνω στον πλέχτη παλάμιζαν λάσπη και μετά άλειφαν από πάνω ασβέστη.

Στα δωμάτια του ύπνου αριστερά και δεξιά του τζακιού έφτιαχναν δύο τετράγωνες εσοχές στον τοίχο, τις **πουλίτσες** ή **παραθύρες** ή **μασγάλια**. Εκεί έβαζαν οι γυναίκες τα κουτιά με τα βελόνια, τις βελόνες, τα ψαλίδια, τις κλωστές, τα κουβάρια, τα κουμπιά, που τότε τα έλεγαν **κοκκαλίτσες**, τις καρφίτσες, τα στικάκια (=τσιμπιδάκια για τα μαλλιά). Οι άντρες στη δική τους πουλίτσα έβαζαν την καπνοσακούλα, το τσιμπούκι, την ίσκα, τον πριόβολο και το στουρνάρι, δηλ. τα εργαλεία για το άναμμα του τσιμποুকίου ή του τσιγάρου και τα ξυράφια, που ξυρίζονταν, το ακόνι, τη λουρίδα και τα άλλα ξυριστικά. Το ξύρισμα βεβαίως συνήθως γινόταν υπαιθρίως με καθρεφτάκι και βρυσάκι φορητά.

Η τουαλέτα ή **απόπατος** ήταν ένας λάκκος μακριά από το σπίτι, για ευνόητους λόγους, σκεπασμένος με σανίδια και μια οπή στο κέντρο. Όλη η αυτοσχέδια κατασκευή είχε λαμαρίνα για οροφή και επίσης πόρτα τσιγκινη, καθώς και «τοίχους» από βέργες πλατύφυλλων δέντρων, πιο συχνά από πλατάνια και μουριές!!!

Έτσι λιτά, θα λέγαμε φτωχικά, «πορευόνταν» σε τέτοια σπίτια, χωρίς ανέσεις δηλ. χωρίς πλακάκια, καλοριφέρ, ντουλάπες, έπιπλα, γραφεία, φωτιστικά, υδραυλικά, ηλεκτρικές συσκευές, οι άνθρωποι στο χωριό, που δεν υπήρχε ηλεκτρικό ρεύμα, και δεν γκρίνιαζαν για τη φτώχεια. Έβγαζαν από τη γη και τα ζώα τους τα προς το ζην και παρά την ανέχεια γέννησαν παιδιά, που έγιναν μηχανικοί, γιατροί, δικηγόροι, στρατιωτικοί, δάσκαλοι, με νοικοκυροσύνη και αξιοπρέπεια!!! Τάισαν και ταΐζουν μέχρι σήμερα παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα...

Υ.Γ.: Το υλικό αυτού του κειμένου οφείλεται στη συνέντευξη, που πήραμε από την αείμνηστη Ρηνιώ Συλεούνη το καλοκαίρι του 1979.

Οι χωριανοί

Όλοι μας γνωρίζομαστε από μικρά παιδιά, με το μικρό του τ' όνομα ο ένας τον άλλο κράζει. Στα μυστικά μας δεν μπορεί να βάλουμε κλειδιά, ξέρει ο καθένας του αλλουνού τα μάτια να διαβάσει.

Σαν, όπως τα τρεχούμενα μοιράζουμε νερά και τα σπαρτά ποτίζουμε καθείς με την αράδα, έτσι τις μοιραζόμαστε και λύπη και χαρά, για βρέχει σ' όλο το χωριό, για σ' όλο είναι λιακάδα!

Γάμος; Αστράφτει από χαρά και γέλια το χωριό. Κι αντιλαλεί το νυφικό τραγούδι πέρα ως πέρα. Θάνατος; Όλοι θλιβεροί κι απ' το καμπαναριό κατάμαυρο η καμπάνα μας τον βάφει τον αέρα.

Διάπλατα τις εξώπορτες η καλοσύνη ανοίγει και στο παλάτι του τρανού και στου φτωχού την τρούπα. Κι όποιος περάσει κι όποιος μπει, γιορτή - καθημερινή, θα βρει στρωμένο καναπέ, θα βρει γλυκό στην κούπα.

Χώρια απ' τις έγνοιες της ζωής, τους χάρους τους πικρούς, μέσ' στις καρδιές μας έχουμε παντοτινόν Απρίλη. Κι όσες τσουκνίδες βγαίνουνε μονάχες στους αγρούς, εκεί ξεμοναχιάζονται πνιχτές στο χαμομήλι...

Γεώργιος Αθάνας

(Αντιγραφή από το παλιό μας αναγνωστικό της Ε' Δημοτικού από την Κωνσταντία Χατζή-Κατσαβριά)

Εκδηλώσεις - Δραστηριότητες

Μονοήμερη Εκδρομή στα Μετέωρα

Στις 19 Οκτωβρίου 2014 πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία και δυναμική συμμετοχή, συγχωριανών μας αλλά και φίλων της Βίτωλης, από τη Πτελέα και την Μακρακώμη μονοήμερη εκδρομή στην Ιερά Μονή Χρυσίνου στην Καλαμπάκα και στα Μετέωρα. Μετά από ένα ωραίο ταξίδι φθάσαμε στη Ιερά Μονή Χρυσίνου στην Καλαμπάκα. Στην είσοδο της Μονής μας υποδέχθηκε ο γέροντας πατήρ Ιωάννης, ο οποίος μας ενημέρωσε για την ιστορία της Μονής.

Η Ιερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Χρυσίνου βρίσκεται στην επαρχία της Καλαμπάκας Τρικάλων, σε ύψος 680 μέτρων. Πρόκειται για ένα ιστορικό μοναστήρι με σπουδαία αρχιτεκτονική, που υπάρχει από τα βυζαντινά χρόνια και συγκεκριμένα, από τον 14ο αιώνα. Από το μοναστήρι κατηφορίσαμε για τα Μετέωρα όπου είχαμε την ευκαιρία να ανεβούμε στους βρά-

χους των Μετεώρων και να προσκηνήσουμε στην Ιερά Μονή Ρουσάνου. Το μεσημέρι σταματήσαμε για φαγητό στο εστιατόριο «ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ» στην όμορφη Καλαμπάκα. Το απόγευμα, αφήνοντας την Καλαμπάκα επισκεφθήκαμε την πόλη των Τρικάλων, για βόλτα και καφέ στον πεζόδρομο στο κέντρο της πόλεως. Από τα Τρίκαλα, άρχισε το ταξίδι της επιστροφής με όλους του εκδρομείς ευχαριστημένους και πλήρεις εικόνων και παραστάσεων.



Ευχαριστούμε θερμά, τους εκδρομείς από την Πτελέα και την Μακρακώμη για την συμμετοχή τους, καθώς και όλες τις κυρίες και δεσποινίδες που πρόσφεραν τα διάφορα εδέσματα κατά την διάρ-

κεια του ταξιδιού. Επίσης ευχαριστούμε τον οδηγό του Λεωφορείου για τη προσεκτική και ασφαλή οδήγησή του.

Με εκτίμηση,
Παναγιώτης Στεφανής

Βραδιά τσίπουρου

Με την ευκαιρία της ολοκλήρωσης της απόσταξης του νέου τσίπουρου, το ΔΣ του Συλλόγου, διοργάνωσε και πραγματοποίησε, στις 29 Νοεμβρίου, βραδιά τσίπουρου.



Περάσαμε μία αξέχαστη τσιπουροβραδιά στο παραδοσιακό καφενείο του βαγγέλη με άφθονο τσίπουρο και πλούσιους μεζέδες. Ευχαριστούμε θερμά όλους τους συμμετέχοντες, καθώς και όλους όσους πρόσφεραν το τσίπουρο και τους μεζέδες. Ευχαριστούμε θερμά τους αδελφούς Μουτσώκου για την άψογη εξυπηρέτηση. Να είμαστε όλοι καλά να το επαναλάβουμε του χρόνου και να θυμόμαστε πάντα:

«Το λίγο είναι φάρμακο, το πολύ φαρμάκι και το καθόλου το ποτό ζωή χωρίς μεράκι»

Χριστουγεννιάτικο Μπαζάρ

Στις 6 και 7 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία το Χριστουγεννιάτικο μπαζάρ στην αίθουσα του συλλόγου. Το Δ.Σ. ευχαριστεί όλες τις κυρίες για την προσφορά τους, όλους τους συγχωριανούς και φίλους, καθώς και τους συλλόγους Μακρακώμης και Σπερχειάδος που τίμησαν με την παρουσία τους και αγκάλιασαν με αγάπη την προσπάθεια μας.



Παιδική γιορτή

Ο σύλλογος τηρώντας το έθιμο του Αη Βασίλη διοργάνωσε και φέτος παιδική γιορτή, όπου τα παιδιά ήρθαν να συναντήσουν τον Άγιο Βασίλη και να πάρουν τα δώρα τους.

Γέλιο, παιχνίδια, χορός, ξεφάντωμα, όλα αυτά στις παιδικές φατσούλες που πήραν μέρος στη γιορτή.

Ο σύλλογος ευχαριστεί τους γονείς και τα παιδιά και εύχεται του χρόνου με υγεία.



Η γέννηση του Χριστού και ο Άνθρωπος

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

μυρίζει, με την όσφρηση αισθάνεται τη δυσωδία της φάτνης και των άλογων ζώων, με την όραση βλέπει ένα σκοτεινό, άσχημο και άχαρο σπήλαιο και με την ακοή ακούει τις σκληρές φωνές των άγριων θηρίων, αφιερώνοντας έτσι την απαρχή της ζωής του σε μια μεγάλη στενοχώρια, σε κάθε είδος οδύνης, δοκιμασίας και έλλειψης όλων των ανέσεων και απολαύσεων. Ο από όλα τα έθνη επιθυμητός Μεσσίας γεννήθηκε με τέτοια βάσανα, γιατί αυτό ήταν από την αρχή το θέλημα του Ουράνιου Πατέρα του. Να καταργηθεί η ηδονή με την οδύνη και οι απολαύσεις με τα βάσανα και τους πόνους. Έτσι λοιπόν ο άνθρωπος διδάσκεται να ακολουθεί το Χριστό για τη σωτηρία του με οδύνη και να αποφεύγει όλες τις ηδονές, που αποδεδειγμένα δεν είναι αναγκαίες στη θέση του και τον οδηγούν στην απώλεια του. Εξάλλου δεν πρέπει ποτέ να πιστεύει πως η άπειρη και άκτιστη σοφία του Θεού θέλησε να βασανίσει τόσο πολύ το Πανάγιο της σώμα, όχι μόνο κατά τη γέννηση του, αλλά και σε όλη τη ζωή του και στον θάνατο του, εάν δεν ήταν αναγκαίο σ' αυτόν (τον άνθρωπο) να αποφεύγει τις ηδονές και να σκληραγωγεί το σώμα του.

Ο Ιησούς Χριστός, αφού γεννήθηκε, ήλθε στο κόσμο για να πολεμήσει με την ταπείνωσή του και τον παράλογο έρωτα της δόξας. Ο άνθρωπος ζητά να υπερέχει των άλλων, να τιμάται, να δοξάζεται και να φαίνεται πιο διαφορετικός από τους υπολοίπους ανθρώπους. Να προστάζει εξουσιαστικά, να ομιλεί, υψηλόφωνα, να χρησιμοποιεί αυθεντία, και αν καμιά φορά τύχη να έλθουν σε διαφωνία η δόξα του θεού και η δική του δόξα, αυτός καταφρονεί τη δόξα του Θεού και προτιμά τη δική του. Μπορούσε από τη πρώτη στιγμή της ζωής του να εκμεταλλεύεται το χρόνο για να τρέχει στον κόσμο, να τον γεμίζει από τα μεγαλεία των θαυμάτων του, να τον φωτίζει με τις λάμπεις της διδασκαλίας του, να τον διδάσκει με την αγιότητα των παραδειγμάτων του και να τον ενισχύει με την δύναμη του κηρύγματός του. Δεν θέλησε όμως τέτοια μάταιη και ανθρώπινη δόξα ο Ιησούς, αλλά ταπείνωσε τον εαυτό του. Κρύβεται με τον ερχομό του σε ένα τόπο από τους πιο άγνωστους της Ιουδαίας και σε ένα σπήλαιο των άλογων ζώων. Σκεπάζει όλους τους θησαυρούς

της σοφίας του μέσα σε ένα κομμάτι σάρκας και κάτω από τη μωρία ενός άγνωστου και άφωνου νηπίου, στο οποίο βρίσκονται κρυμμένοι όλοι οι θησαυροί της σοφίας και της γνώσης. Ενώ οι βασιλείς της γης κυβερνούν τα βασίλειά τους, διατάζουν απογραφές, δίνουν νόμους στους λαούς και φαίνονται ένδοξοι παντού, Αυτός, που είναι ο βασιλιάς των βασιλιάδων, γεννιέται και ζεί εντελώς αγνώριστος και θεωρείται ως ένας απλός άνθρωπος. Αυτή είναι η ανυπέρβλητη ταπείνωση του Ιησού, που έκανε τον προφήτη Αββακούμ να πει: «Κύριε κατενόησα τα έργα σου και φοβήθηκα, ανάμεσα σε δύο ζώα θα γίνεις γνωστός». Ο όσιος Ισαάκ είπε: «Η ταπεινοφροσύνη είναι στολή θεότητας, την οποία ντύθηκε ο λόγος που έγινε άνθρωπος και μέσα από αυτή συναναστράφηκε με το σώμα του τον άνθρωπο, για να σωθεί η κτίση με τη θεωρία του». Αυτός ο ανώτερος από όλους, που είναι πάνω από τα όντα, έγινε ταπεινότερος από όλους. Κάνει έτσι ομότιμα όλα τα κτίσματα, τόσο τα μεγαλύτερα και ανώτερα, όσο και τα μικρότερα και κατώτερα και δείχνει σε όλους την άριστη οδό της ταπείνωσης. Ο Λόγος του Θεού έλαβε μορφή ανθρώπου. Για την αγάπη του προς τον άνθρωπο κατέβηκε από τον ουρανό στη γη και σύνδεσε απόλυτα τον εαυτό του με τον άνθρωπο. Ταπεινώθηκε και πτώχευσε. Συγκέντρωσε τα δύο σε ένα, αναμιγνύοντας την ανθρωπότητα με τη θεότητα και υπέδειξε έτσι στον άνθρωπο την ταπείνωση ως οδό, που οδηγεί στη δόξα, στον πλούτο και στην ευχαρίστηση της βασιλείας του Θεού. Τον δίδαξε με τη διδασκαλία του και το παράδειγμά του να προτιμά τον έπαινο του Θεού και όχι τον έπαινο του συνανθρώπου του. Να αγαπά με την ταπείνωση, η οποία είναι γεμάτη από αληθινό ύψος και δόξα. Ό,τι κάνει στη καθημερινότητά του να το κάνει με ταπείνωση και ειλικρινή αγάπη προς τον συνάνθρωπό του.

Η δόξα και η τιμή του κόσμου καταλήγει στο χώμα και στη ξεχασιά, ενώ η δόξα και η τιμή του Θεού οδηγεί τη ψυχή μας στη αιώνια βασιλεία.

Αθήνα 15 Δεκεμβρίου 2014
Κων/νος Α. Στεφανής



Γιαννακοπούλου Ελένη
Ζωγράφος - Αγιογράφος

Τηλ. Παραγγελιών 210 - 9933677
Εθνάρχου Μακαρίου 74 - Ηλιούπολη



ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ Ο.Ε.

ΡΕΚΤΙΦΙΕ
ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΜΗΧΑΝΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΚΑΥΣΕΩΣ - ΕΜΒΟΛΑ -
ΚΟΥΖΙΝΕΤΑ - ΕΛΑΤΗΡΙΑ - ΒΑΛΒΙΔΕΣ - ΧΙΤΩΝΙΑ
3° χλμ. επ. οδού Λαμίας - Φραντζή • Τηλ.: 22 310 36059 - 22 310 47995

ΤΣΟΚΑΝΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

Υδραυλικά - Καλοριφέρ

Τηλ. 6972703914 • Βίτωλη

CLIMATHERM
Α. ΜΟΥΤΣΩΚΟΣ - Π. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Ο.Ε.
ΘΕΡΜΑΝΣΗ • ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ • ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ • ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ
clima06@otenet.gr
1ο κτλ. ΛΑΜΙΑΣ - ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ • 35100 ΛΑΜΙΑ
ΤΗΛ: 22310 67500 • FAX: 22310 67595



ΡΗΓΑΣ
ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ

Εφαρμογές Κλιματισμού

-Εγκαταστάσεις
-Συντηρήσεις
-Επισκευές

Σεραφεΐμ Θ. Ρήγας
Τεχνίτης - Ψυκτικός

Κινητό: 6942788461

ΜΕΛΙ
παραγωγής μας



ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ - ΚΟΛΟΚΥΘΑ ΣΟΦΙΑ

ΓΡΑΜΜΕΝΗ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ - ΤΗΛ.: 6973330565



Paragon Solutions

Ελευθέριος Στεφανής
MSc Computer Science, AUEB

+30 694 28 12 697
leste@paragons.gr

Ευξείνου Πόντου 49 ♦ Γλυφάδα ♦ Ελλάδα ♦ 16562
www.paragons.gr ♦ info@paragons.gr ♦ +302109649602

ΠΟΛΥΜΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Γιώργος

Λογιστικά - Φοροτεχνικά

Φραντζόμυλος, 351 00 Λαμία
Κιν.: 6937428203
gpolymeropoulos@hotmail.com

INTERAMERIKAN
ΜΠΑΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ασφαλιστικός και χρηματοοικονομικός
Σύμβουλος

Τηλ. Επικοινωνίας: 6977028627

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ

ΓΙΑΝ. Χ. ΤΣΟΥΡΑΚΗΣ

ΑΡΙΣΤΕΥΕΙΝ

Τηλ.: 22 310 34510 • Ρήγα Φεραίου 10 (2ος όρ.) ΛΑΜΙΑ

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΒΑΣ. Η. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΡΓΟΛΗΠΤΗΣ ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ
ΜΕΛΕΤΕΣ - ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΒΥΡΩΝΟΣ 12 ΛΑΜΙΑ • ΤΗΛ.: 6972 929102 - 22310-32926

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΑ
ΜΗΧΑΝΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Σ. ΣΥΛΕΟΥΝΗΣ

ΜΑΚΡΑΚΩΜΗ

ΤΗΛ.: 22 360 23690
ΟΙΚΙΑΣ: 22 360 71376



ΖΑΧΑΡΟΨΑΤΙΚΗ

ΑΠΟΤΟΣΟΤΗ

ΦΕΡΝΙΚΑ

Τηλ. 22 360 22424
ΜΑΚΡΑΚΩΜΗ

Η Ελπίδα

Τα χρόνια τα οποία ζούμε, δύσκολα χρόνια και γεμάτα αγωνία, δημιουργούν στον άνθρωπο προβληματισμούς και φοβίες. Η νεολαία χωρίς δουλειά, εγκαταλείπει τη πατρίδα και ξενιτεύεται για ένα κομμάτι ψωμί. Το μέλλον αβέβαιο και σκοτεινό. Ο λογικός άνθρωπος που θέλει να σκέπτεται και όχι απλά να παρατηρεί τα τεκταινόμενα οδηγείται πολύ κοντά στο να ξαναβρεί μέσα του την αλήθεια και να αντιληφθεί πως ο δρόμος που ακολούθησε και συνεχίζει να ακολουθεί μέχρι σήμερα η ανθρωπότητα είναι αντίθετος από αυτόν που επέλεξε ο Ηρακλής στον γνωστό μύθο, όταν βρέθηκε στο σταυροδρόμι της αρετής και της κακίας. Η συνεχής πάλη μεταξύ σκότους και φωτός έχει λάβει μεγάλες διαστάσεις. Υπάρχει πλήθος ανθρώπων σε όλες τις χώρες της γης που κυκλοφορούν χωρίς χαμόγελο, χωρίς ελπίδα και με το κεφάλι σκυμμένο. Θύματα της οικονομικής κρίσης, όπως συνηθίζουμε να λέμε. Η πραγματική όμως κρίση, η πλέον επικίνδυνη και εφιαλτική είναι η πνευματική απογύμνωση των ανθρώπων ψυχών.

Οι πραγματικά σκεπτόμενοι άνθρωποι και κυρίως οι μεγαλύτεροι που έχουν ζήσει δυσκολότερους καιρούς από τους σημερινούς, όπως τα μαύρα χρόνια 1940-1949 παρατηρούν ότι ο λαός μας τότε πάλεψε σκληρά με φιλότιμο, εργατικότητα και κατόρθωσε να ορθοποδήσει πάλι. Τότε όμως υπήρχαν και κάποιες άλλες παράμετροι που δυστυχώς στα χρόνια που πέρασαν, κάτω από ξενόφερτες ύπουλες επιρροές λησμονήθηκαν και ξέφτισαν. Η αγάπη στη πίστη μας, στην οικογένειά μας και στη πατρίδα μας είχε αποτελέσμα την ψυχική στήριξη του λαού μας στην σκληρή προσπάθειά του. Αυτή όμως η αγάπη προς τα ιδανικά μας λείπει σήμερα ή έχει ξεφτίσει. Και τότε υπήρχε μετανάστευση, έλλειψη βασικών μέσων επιβίωσης και τότε το μέλλον των νέων φάνταζε ανύπαρκτο, όμως με στήριγμα την ορθοδοξία, την οικογένεια, τα ιδανικά μας δεν περνούσε καν από το μυαλό του Έλληνα η λέξη «αυτοκτονία» ή «ναρκωτικά» κλπ. Και τούτο διότι δεν είχαν «μπολιασθεί» από τον ξενόφερτο τρόπο ζωής, τον γεμάτο πλαστή ευδαιμονία. Ο λαός μας αγνοούσε τη «μόδα» και τον υπερκαταναλωτισμό και στράφηκε στον παράδεισο που του χάρισε ο Πανάγαθος, δηλαδή στη γη του, στη θάλασσά του, στα μαντριά του και κάνοντας κάθε πρωί το σταυρό του, ρίχνονταν στη μάχη για την επιβίωση και την προκοπή. Σήμερα η ύπαιθρος χώρα ερημώθηκε από τους πονηρούς τρό-

πους των σκοτεινών δυνάμεων.

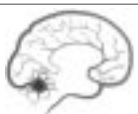
Ο νομπελίστας ποιητής Ελύτης έχει γράψει πως αν κάποιος διαλύσει την Ελλάδα, θα μείνουν μία ελιά, ένα αμπέλι και ένα καράβι, πράγμα που σημαίνει πως με αυτά την ξαναφτιάχνεις. Ωραία πράγματι η εικόνα που μας δίνει. Όμως μαζί με την ελιά, το αμπέλι και το καράβι που αποτελούν την υλική υπόσταση θα έπρεπε να συμπεριλάβει και ένα ξωκλήσι, μία ανυπέρβλητη ιστορία και μία γλώσσα τέλεια, στοιχεία απαραίτητα για την ξαναδημιουργία της πραγματικής Ελλάδας. Γίναμε άπληστοι, πολύ καταναλωτικοί, φιλάργυροι, υλιστές και λάτρεις του «μαμουνά» και ξεκοπήκαμε από την ορθοδοξία, τη παράδοσή μας και χάσαμε το «Γνώθι σαυτόν». Ζηλέψαμε ξένα πρότυπα, λαμπερά μεν, αλλά «τενεκεδένια». Θελήσαμε να τα αντιγράψουμε «μαϊμού-δίζοντας» με ένα τρόπο και ένα ρυθμό ζωής ξένον προς τις καταβολές μας, αφήνοντας τη γη, το μαντρί και την ψαρόβαρκα. Αλλά και το άναμμα ενός κεριού ή ενός καντηλιού της Παναγίας μας. Ακούσαμε τις πονηρές φωνές των «σειρήνων» και ρίξαμε το καράβι μας στα βράχια....! Και το πιο κακό όλων δεν δώσαμε στα παιδιά μας τα «αντισώματα» που ήταν απαραίτητα για να αντιμετωπίσουν την βίαιη εισβολή των πονηρών ξενόφερτων ιδεολογημάτων, που συνοδεύονταν από «ουσίες», σαρκολατρεία, παγανιστικές θεωρίες, έλλειψη ιδανικών και λατρεία της «μόδας». Η οικονομική κρίση, φτιαχτή και κατευθυνόμενη από οικουμενιστικά και παγκοσμιοποιητικά κέντρα εξουσίας αργά ή γρήγορα θα περάσει. Φθάνει όμως αυτό; Ποια κοινωνία θα δημιουργηθεί; Με νομιμοποιημένη την παιδεραστία, με «γάμους» ομοφυλοφίλων, με αθεΐα, χωρίς παραδόσεις, χωρίς ιστορία, χωρίς ιδανικά. Κάποιοι προσπαθούν να δημιουργήσουν μία «γκρίζα» μάζα ανθρώπων χωρίς εσωτερικότητα, ισοπεδωμένη και λουσμένη στο σκοτάδι των δυνάμεων του κακού.

Και όμως, όλες τους οι προσπάθειες αυτές θα πέσουν στο κενό και θα αποτύχουν. Δεν είναι εξάλλου η πρώτη φορά που φθάσαμε σ' αυτό το σημείο. Πάντοτε όμως παρά τις δήθεν φιλότιμες προσπάθειες των επίβουλων «φίλων και συμμάχων» μας η Ελλάδα μας κατόρθωνε, όχι μόνο να επιβιώνει, αλλά και να προοδεύει. Όλη η Ελλάδα είναι σπαρμένη από εκκλησίες μέχρι ξωκλήσια, τα περισσότερα της Υπεραγίας Θεοτόκου, που έγιναν πάντοτε σε πολύ δύσκολα χρόνια. Οι καμπάνες, που σήμερα ενοχλούν κάποιους, καλούσαν τους Έλληνες για μια προσευχή, για μια

ικεσία, για μια επικοινωνία με την «Της Ελλάδος απάσης Πρόμαχο». Και εκεί ο κατάκοπος σκληρά εργαζόμενος λαός μας εύρισκε τη νέα δύναμη να συνεχίσει, εύρισκε την ΕΛΠΙΔΑ. Εύρισκε τον τρόπο να ανανεώσει τις δυνάμεις του και να αυξήσει την αγωνιστικότητά του. Και τότε υπήρχαν ηγεσίες που δεν κοίταζαν πάντοτε το καλό της πατρίδος μας, και τότε υπήρχαν οι «μαυραγορίτες», (λαμόγια, στη σημερινή έκφραση) και τότε υπήρχαν οι αδικίες, τα εμπόδια και οι διάφορες προπαγάνδες, αλλά όλα ξεπερνιόταν με μία προσευχή που έβγαινε από τη καρδιά του καταϊδρωμένου από τον αγώνα της βιοπάλης λαού μας. Για το σημερινό φαινόμενο φταίμε εμείς οι μεγαλύτεροι που δεν μπορούσαμε να σταθούμε απέναντι στα παιδιά μας άξια παραδείγματα. Παρασυρόμενοι από ξενόφερτα ιδεολογήματα, τα αφήσαμε χωρίς ηθικές παρακαταθήκες. Οι γονείς με τον τρόπο ζωής, που σταδιακά ακολούθησαν έδωσαν παραδείγματα μόνο για το πως θα αποκτηθούν χρήματα, για το πως θα πλουτίσουν αδικώντας τους άλλους, για το πως θα θέσουν το συμφέρον τους πάνω από το συμφέρον των άλλων, για το πως δεν σέβονται τα άσπρα μαλλιά, για το πως δεν λογαριάζουν ιδανικά και παραδόσεις και έτσι «κατόρθωσαν» να τους απορρίψουν οι νέες γενιές και να μη θεωρούν τις συμβουλές τους ως άξιες να τις ακολουθήσουν. Σήμερα οι Έλληνες αντιμετωπίζουν μία ολομέτωπη επίθεση των εχθρών της Ελληνορθοδοξίας, με σκοπό την απώλεια της ΕΛΠΙΔΑΣ. Και αυτός είναι ο μέγιστος κίνδυνος. Η απώλεια της ΕΛΠΙΔΑΣ. Εκεί στοχεύουν οι παγκοσμιοποιητές, δηλαδή στον ανυπέρβλητο εσωτερικό κόσμο του Έλληνα, προσπαθώντας να «ξεριζώσουν» κάθε τι καλό. Θα τους αφήσουμε; Πρέπει πάντοτε να έχουμε κατά νουν πως δεν πρέπει να αφήσουμε να χαθεί η ΕΛΠΙΔΑ μας. Η θερμή και ειλικρινής προσευχή, μαζί με τη συνεχή προσπάθεια, ανατρέπει των σχέδια των πονηρών. Ο Δημιουργός μας άφησε ελεύθερους να επιλέξουμε το δρόμο μας. Στο χέρι μας είναι. Όμως πρέπει να γνωρίζουμε πως ουδέποτε εγκαταλείπει τους πιστεύοντας σ' Αυτόν. Έχει συνέχεια το χέρι του απλωμένο προς εμάς, αρκεί αν το θελήσουμε να το πιάσουμε να μας σηκώσει. Η δοκιμασία της φωτιάς ξεχωρίζει στο καμίνι το χρυσό από τη σκουριά.

Είναι η ευκαιρία να δείξουμε άξιοι της βοήθειά Του.

Παναγιώτης Στεφανής



Ιωάννα Δ. Γιαννακοπούλου
Νευρολόγος

Έσλιν 28 (1ος όροφος) Λαμία Τηλ.: 22310 25219
email: gioanna14@yahoo.gr Κιν.: 6977417028

KALOPITAS TRANS

Κώστας Καλοπήτας
Εκτελωνιστής

ΛΑΡΝΑΚΟΣ 27 & ΑΧΑΡΝΩΝ 221 • ΑΘΗΝΑ 104 46
ΤΗΛ. & FAX: 210 86 56 790 • ΚΙΝ.: 6932 537 700
e-mail: kalopitaskostas@in.gr

• ΕΚΤΕΛΩΝΙΣΜΟΙ
• ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ
• ΠΡΑΚΤΟΡΕΥΣΕΙΣ

AUTO - MOTO ΤΕΧΝΟΕΛΑΣΤΙΚΗ

ΠΕΤΡΟΣ Ι. ΔΡΟΣΟΣ

ΤΕΧΝΙΤΟΣ ΟΧΗΜΑΤΩΝ

• ΕΛΑΣΤΙΚΑ
• ZANTEΣ
• ΖΥΓΟΣΤΑΘΜΙΣΕΙΣ
• SERVICE
• ΕΙΔΙΚΕΣ ΜΕΤΑΤΡΟΠΕΣ

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ
ΜΕ ΤΕΛΕΥΤΙΑΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ
ΣΤΟ 4ο ΧΛΜ ΛΑΜΙΑΣ-ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ
(ΔΙΠΛΑ ΣΤΗΝ OPEL)

4ο χλμ. Λαμίας - Καρπενησίου • ΛΑΜΙΑ • ΤΗΛ.: 22310 62085 • ΚΙΝ.: 6948 876 320

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ - ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΣΤΕΦΑΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
ΛΟΓΙΣΤΗΣ - Μεταπτυχιακό Λογιστικής
Σμύρνης 109 - Τ.Κ. 16562 - Άνω Γλυφάδα
e-mail: lastefanis@gmail.com
Τηλ.: 210 9605390 - Κιν.: 6973525201

η Συνάντηση
café

Συλλαίος Ευάγγελος 6948 179998

Βίτωλη Φθιώτιδος

ΣΑΚΕΛΛΑΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΠΛΑΚΙΔΙΩΝ

Σ.Σ. ΛΙΑΝΟΚΛΑΔΙΟΥ
ΤΗΛ.: 22310 61877 - ΚΙΝ.: 6938 186906

Τζούκα - Ζαγόρα Δήμητρα
Πολιτικός Μηχανικός Ε.Δ.Ε.

Άδειες - Μελέτες - Ιδιωτικές κατασκευές

Λιάκων 9 • Λαμία • Τηλ. 22310 22902



ΣΤΑΥΡΟΣ & ΒΑΣΙΛΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
ΩΡΟΛΟΓΙΑ - ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ - ΠΟΛΥΤΙΜΕΣ ΠΕΤΡΕΣ
ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΕΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΚΟΣΜΗΜΑΤΩΝ
ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΗ ΣΕΙΡΑ
ΑΣΗΜΕΝΙΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ
Δήλου 16, Περιστερί • Τηλ./Fax: 210 57 72 227

ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ «ΟΧΙ» 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

**Τιμή, Δόξα και Ευγνωμοσύνη
σε αυτούς που έδωσαν την ζωή τους,
υπερασπιζόμενοι την τιμή
και την ακαιρεότητα της πατρίδας μας.**



Μία ημέρα, που γράφτηκε στην ιστορία για το ηρωικό «ΟΧΙ» της Ελλάδας στον Μουσολίνι. Στις 28 Οκτωβρίου του 1940 η ιταλική κυβέρνηση απέστειλε στην Ελλάδα τελεσίγραφο με το οποίο και απαιτούσε την ελεύθερη διέλευση του ιταλικού στρατού από την Ελληνοαλβανική μεθόριο, προκειμένου στη συνέχεια να καταλάβει κάποια στρατηγικά σημεία της Ελλάδος. Η απάντηση της κυβέρνησης Μεταξά στο τελεσίγραφο ήταν αρνητική.

Συνέπεια της άρνησης αυτής ήταν η είσοδος της χώρας μας στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και η έναρξη του Ελληνοϊταλικού πολέμου του 1940.

Ο ελληνοϊταλικός πόλεμος του 1940 ήταν η πολεμική σύγκρουση μεταξύ Ελλάδας και Ιταλίας, η οποία διήρκεσε από τις 28 Οκτωβρίου 1940 μέχρι τις 23 Απριλίου 1941, ενώ μετά με την επέμβαση των Γερμανών, συνεχίστηκε ως ελληνοϊταλικογερμανικός πόλεμος.

Η απόκρουση της ιταλικής εισβολής αποτέλεσε τη πρώτη νίκη των Συμμάχων κατά των δυνάμεων του Άξονα στη διάρκεια του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου και ανύψωσε το ηθικό των λαών στη σκλαβωμένη Ευρώπη. Πολλοί ιστορικοί υποστηρίζουν ότι η νίκη των Ελλήνων επηρέασε την έκβαση ολόκληρου του πολέμου, καθώς υποχρέωσε τους Γερμανούς να αναβάλουν την επίθεση κατά της Σοβιετικής Ένωσης, προκειμένου να βοηθήσουν τους συμμάχους τους Ιταλούς που έχαναν τον πόλεμο με την Ελλάδα. Η καθυστερημένη επίθεση τον Ιούνιο του 1941, ενέπλεξε τις γερμανικές δυνάμεις στις σκληρές συνθήκες του ρωσικού χειμώνα, με αποτέλεσμα την ήττα τους στη διάρκεια της Μάχης της Μόσχας.

Επολεμήσατε άοπλοι εναντίον πανόπλων και ενίκησατε, μικροί εναντίον μεγάλων και επικρατήσατε. Δεν ήτο δυνατόν να γίνει αλλιώς, διότι είσθε Έλληνες. Εκερδίσαμε χρόνο για να αμυνθούμε. Ως Ρώσσοι και ως άνθρωποι σας ευγνωμονούμε **Ραδιοσταθμός Μόσχας, 17 Απριλίου 1942**

Ουσιαστικά, την 28η Οκτωβρίου η Ελλάδα γιορτάζει την είσοδό της στον πόλεμο, ενώ οι περισσότερες άλλες χώρες γιορτάζουν την ημερομηνία λήξης του πολέμου.

Η ημερομηνία αυτή καθιερώθηκε να εορτάζεται στην Ελλάδα κάθε χρόνο ως επίσημη εθνική εορτή και αργία. Για πρώτη φορά η επέτειος γιορτάστηκε επίσημα το 1944.

Ένα απλό γράμμα Πιλότου ...Ανδρείας και Ανθρωπιάς

Σαν αντικρίσω τα άσπρα άλογα του Αιγαίου, χάνεται η σκέψη μου στον Ουρανό του Θείου, του Ωραίου, του Αληθινού! Δεν είμαι ημίθεος, δεν είμαι άτρωτος, δεν είμαι ήρωας! Έχω τους φόβους μου, έχω τις αναστολές μου, έχω τις ανασφάλειές μου! Μπορεί να μην είμαι σε θέση να ζητήσω από την έρμη Πατρίδα κάτι το καλύτερο για μένα, για τα παιδιά μου, μπορεί να μην είμαι καν ικανός γι' αυτά που παίρνω! Όλες αυτές οι σκέψεις περνάνε από το μυαλό μου, σφίγγουν το λαιμό και ξεραίνουν το στόμα μου! Καημένη Πατρίδα, έχεις όλους τους άχρηστους στην πλάτη σου, έχεις και μένα.

Μπορεί να ήξερα πόσο επικίνδυνο και ανούσιο, ίσως και άχρηστο, για πολλούς εκεί κάτω να είναι αυτό που κάνω! Ίσως και να έχουν δίκιο, βλέπεις εγώ δεν κατεβάζω διακόπτες, εγώ δεν οδηγώ λεωφορείο με 50 ψυχές, εγώ δεν βγάζω φωτοτυπίες στα βουλευτικά έδρανα ένα χειμωνιάτικο βράδυ του Γενάρη στη ζεστασιά της Βουλής! Εγώ κάθομαι, σκέπτομαι, μελετώ και περιμένω τον Τούρκο. Μπορεί και εγώ να μην έχω να πληρώσω τα κοινόχρηστα, αλλά εσάς δεν σας ενδιαφέρει. Μπορεί να μην έχω να πληρώσω τον ΕΝΦΙΑ για το πατρικό του χωριού μου, αλλά εσάς δεν σας ενδιαφέρει. Ούτε και πρέπει!

Εγώ όμως πρέπει να αδειάσω το μυαλό μου, να κλειδώσω το υποσυνείδητο, να μη σκεφτώ ότι με περιμένουν και εμένα στο σπίτι μου, όπως τόσους και τόσους άλλους που δεν γύρισαν ποτέ πίσω από μία καθημερινή αποστολή. Ίσως και κάποιοι να πουν ότι «τα ήθελε και τα έπαθε»!

Εγώ όμως, δεν πετάω γι' αυτούς, πετάω για τον πατέρα μου, που καμαρώνει στην άκρη στο χωράφι, όταν περνούν τα μαχητικά μας, πετάω για το παιδί στη Φλώρινα που περπατάει στο χιόνι να πάει στο σχολείο του, πετάω για τον παπά μας που κάνει χιλιόμετρα να κάνει Ανάσταση με τους τσοπαναράιους στο ύψωμα της Παναγιάς! Πετάω για τον ψαρά που βγήκε 4 το πρωί με την ψαρόβαρκα να φέρει το μεροκάματο στη φαμελιά του, πετάω για το δάσκαλο που πληρώνει από την τσέπη του τις φωτοτυπίες στα Άγραφα της Καρδίτσας. Για αυτούς πετάω. Για να μπορούν να κάνουν αυτό που χρόνια κάνουν και να κρατάνε την Πατρίδα μας ζωντανή! Ούτε αυτοί, ούτε εγώ θα ζητήσω υπερωρίες, γιορτές και Κυριακές, γιατί εγώ πετάω για την Πατρίδα μου. Πετάω για τους δικούς μου ανθρώπους, αυτούς που γλεντάνε με την ψυχή τους, ζουν για μια στιγμή, και όταν πεθαίνουν ξεπροβοδίζουν τους δικούς τους ανθρώπους με τραγούδια και εύχονται καλήν αντάμωση! Ίσως κάποιο πρωί, όταν κοιτάξεις ψηλά, να με δεις. Γιατί εκεί που ισιώνει ο αετός, οι γλάροι δεν πετάνε!

Παναγιώτης Στεφανής

**“...Για αυτούς
πετάω.
Για να μπορούν
να κάνουν
αυτό που
χρόνια κάνουν
και να κρατάνε
την Πατρίδα μας
ζωντανή!...”**